

Ideer, fordi det tilfældigvis til Tider maatte behage Socialdemokraterne, at disse Sager toges op, lige saa lidt som Venstre paa andre Omraader gaar af Vejen for Gennemførelsen af Ting, som vinde Socialdemokraternes Ubehag og fremkaldte Angreb fra denne Side. Det vil sikkert ofte hælde, at Venstre bliver angreben fra forskellige Sider, men Tanken herom foruroliger ikke. Venstre vil til enhver Tid arbejde for, hvad det i ethvert givet Tilfælde og under alle Forhold anser for det rette, selv om det sker, at vi den ene Dag ville blive kaldte Højre og den anden Dag Haly-socialister, det tage vi med Ro, vi gaa vor egen lige Venstrevej under det Arbejde, som forestaar i denne Samling, som i Fremtiden, og en Ting skulle alle Partier under alle Forhold faa Lejlighed til at erkende, nemlig dette, at Venstre ikke vil spærre nogen ude fra Adgang til at øve Indflydelse paa Lovgivningsarbejdet, hverken her i Salen eller i Udvalgene. Det er det, som jeg har haft Lyst til ved denne Finanslovbehandling at sige om Partiforholdene og om mit Syn, i Modsætning til andres, paa Systemskiftet og dets Betydning. Maa jeg saa med Hensyn til selve Finanslovsforslaget sige, at det er glædeligt, at vi nu blive opfordrede til at støtte Ministeriet i en ret god Sparsommeligheds-politik. Det er en gammel Kunst, men den er god at bruge, men den vil sikkert blive vanskelig nok at nemme. Naar det er blevet nødvendigt at foreholde Sparsommelighed, ja, saa vide vi jo alle, hvorfra det stammer. Vi vide, at det var Provisoriet, der ruttede med Millionerne, og vi vide, at det var dette Ting, der tog det ganske naturlige Standpunkt at sige: Vi maa bruge Pengene til noget nyttigt, ellers gaa de til noget, som vi ikke synes om; derved ere vi komne ind paa et Skraaplan, som vi maaske nu ville faa nogen Vanskelighed ved at standse paa, men som vi maa standse paa, vi maa nemme den Kunst Sparsommelighed, og vi maa nemme den i Frihed og ikke under Tryk- ket af det, som ligger i det gamle Ord- sprog: Nød lærer nøgen Kone at spinde. Men der er da heller ingen Finansnød paa Færde i Øjeblikket. Forholdet er jo det, at de løbende Indtægter dække, mere end dække de løbende Udgifter, og saa længe Forholdet er det, maa vi erkende, at Finanstillstanden i sig selv er sund og hold- bar. Men vil ikke en Skattereform for- rykke dette Forhold noget? Lad os se Skattereformen og arbejde paa den med ærlig Villie fra alle Sider, naar den kom-

mer. Men jeg siger paa Forhaand, at det behøver ikke at være. Tilfældet, at Skatte- reformens finansielle Resultat bliver det, at det gør den gode, sunde Finansstatus, Forholdet mellem de løbende Udgifter og Indtægter, synderlig daarligere, end den er for Øjeblikket. Ønskeligt vilde det natu- rigvis være, i alt Fald efter min Betragt- ning, at vort Skattesystem var bygget efter det Princip, at de ordinære løbende Ind- tægter vare nogenlunde samstemte med de ordinære løbende Udgifter, medens der til at klare ekstraordinære Foranstaltninger opkrævedes en Tillægsskat, en Supple- mentsskat. Denne Form for Skattelovgiv- ning, dette Grundlag for Statens finan- sielle Husholdnings Førelse, vilde sikkert være en virkelig og virksom Spore til Op- naaelse af Sparsommelighed i Statshus- holdningen. Men dette Ideal ligger vel nok noget fremme, det ligger ikke lige for Haanden; thi jeg antager, at det høje Mi- nisterium som ogsaa det høje Folketing føler sig bundet af de Forhandlinger, der hidtil ere førte om Skattelovene, saa at deres Fremme vil ske herfra nogenlunde paa det Grundlag, som disse Forhandlinger have givet.

Et enkelt specielt Punkt paa Finans- loven maa det være mig tilladt at nævne. Der er opført en Million Kr. til Gennem- førelsen af Holstebro-Herningbanen. Jeg har ikke andet end godt at sige om denne Bane. Kun vil jeg henlede den højtærede Minister for offentlige Arbejders Opmærksomhed paa, at det var ønskeligt, og at der udrettedes mere ved at begynde med Viborg-Herningbanen. Der opnaaedes mere ved at knytte den Forbindelse som netop knyttes ved Viborg-Herningbanen, og derfor vilde det have været mig kærere, om man havde begyndt der. Jeg henstiller, om der dog ikke kunde ske — jeg vil ikke sige en Ombytning — men dog en Modi- fikation i denne Plan, saa at der begyndtes begge Steder paa en Gang. Jeg havde i Fjor gentagne Gange Lejlighed til at anke over Køreplanen for Viborg-Aalestrup- banen — uden Held. Jeg haaber, at det i Aar maa lykkes at komme til et Resultat paa dette forholdsvis underordnede Punkt; som Stillingen er deroppe, er Forholdet i højeste Grad slet.

Inden jeg slutter, føler jeg blot endnu Trang til at sige den højtærede Konseils- præsident Tak for hans Programtale af 1ste September og jeg vil her særlig under- strege et enkelt Punkt. Det er ikke af de reale Programpunkter; de have jo fundet deres Udtryk i Trontalen, ligesom